

HOOGER LEVEN, Algemeen Weekblad voor ontwikkelde Katholieke Vlamingen, verscheen te Leuven van november 1906 tot augustus 1914.

Het weekblad kwam tot stand in 1906, vooral op initiatief van E. Vliebergh, die er ook hoofdredacteur van werd. De voornaamste katholieke Vlaamse voormannen die er van het eerste nummer af aan meewerkten, waren de advocaat H. Baels, dr. J. Bouwens, dr. Heynderickx, prof. L. Scharpé, Jozef van den Eynde, prof. F. van Cauwelaert en dr. A. Laporta.

Het nieuwe weekblad wilde zijn stem laten horen in alles wat voor de Vlaamse intellectueel van belang kon zijn: godsdienstige aangelegenheden, politiek, Vlaamse strijd, wetenschap, kunst en letteren. Het wilde ook geregeld artikelen brengen over het politieke en geestelijk leven in het buitenland, meer speciaal van Nederland, Duitsland en Engeland, daar de Belgische bladen hierover te weinig mededeelden of eventuele sporadische berichten daarover gewoon overnamen uit Franse bladen. Het weekblad nam zich ook voor door dik en dun de Vlaamse belangen te verdedigen.

Hooger Leven verscheen als weekblad. Een leidinggevend katholiek en Vlaams dagblad vond men immers, na enkele mislukte pogingen in de vorige jaren, te gewaagd, en een poging even tevoren om een reeds bestaand weekblad Onze Tijd te verbeteren, was eveneens falikant uitgevallen.

Hooger Leven kreeg spoedig vrij grote invloed via de opkomende studentenbeweging en werd geleidelijk de spreekbuis, niet alleen van de humaniorabituriënten en de universiteitsstudenten, maar ook van de oud-studenten. Het trok ten strijde tegen de wijze waarop in zekere Vlaamse gewesten de kiesstrijd werd gevoerd, tegen de hoeveelheden bier die daaraan te pas kwamen, tegen de druk van de sociaal machtigen, tegen de valse en leugenachtige propaganda.

Vooraf in de jaren 1910-'14 werd het blad toonaangevend en poogde het een aanvaardbare modus vivendi te vinden tussen katholieke en Vlaamse politieke doelstellingen. Met bitterheid werd in 1911 vastgesteld dat na elke verkiezing de volksvertegenwoordigers de belangen die, na de godsdienst, hun kiezers het nauwst aan het hart lagen, met voeten traden, en terzelfdertijd werd ervoor gewaarschuwd welk gevaarlijk spel het was een volk gedurig te plaatsen tussen zijn politieke overtuiging en de belangen van zijn nationaliteit. Dit alles leidde in juli 1914 tot het verschijnen van twee artikelen van de hand van F. Drijvers - die ook reeds in het tijdschrift De Student een dergelijke radicale houding had aangenomen - onder de titel: Over de zelfstandige inrichting der katholieke Vlamingen op politiek gebied. Drijvers stelde hierin voorop dat de katholieke Vlamingen zich op politiek gebied moesten organiseren en moesten strijden samen met de grote katholieke partij waar dit behoorlijk kon geschieden, maar dat zij zich zelfstandig zouden moeten bewegen waar zij door de katholieke leiders miskend werden. Hierbij dacht Drijvers aan het recente succes van Vlaamse lijsten te Sint-Niklaas en te Gent, evenals aan de belangrijke rol van de Antwerpse Meetingpartij vroeger.

Andere medewerkers waren echter meer gematigd. Veertien dagen later immers, op 1 augustus 1914, publiceert Hooger Leven het programma-artikel van het nieuwe dagblad De Standaard, dat weldra zou verschijnen. Het was ondertekend door F. van Cauwelaert, A. van de Perre, J. Raemaeckers, R. Speleers, H. Jacobs en K. de Baerdemaecker. Zij stelden als principe voorop dat men zou strijden in, voor en met de katholieke partij, overtuigd dat dit het beste middel was om het Vlaamse ideaal te dienen.

Op 8 augustus, vier dagen na de Duitse inval, verscheen het weekblad voor de laatste maal. De redactie sprak de verwachting uit, dat uit de ver-

woestingen van de oorlog twee zaken duidelijk zouden blijken: ten eerste dat de Vlamingen Vlaamse Belgen zijn die hun bloed voor hun vaderland veil hadden en ten tweede dat geen enkel Vlaams voorman onder de nieuwe omstandigheden de verdediging van Duitsland op zich zou nemen.

LITERATUUR: H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte 1780-1914*, IV (1965); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914/1939*, I (1969). LUDO HELSEN